

Door de achterraut van de auto zag ik mijn vertrouwde omgeving vervagen. Een traan verlied mijn ooghoek en plonsde recht op de neus van Ozzie. Ik had verwacht dat hij zou opspringen maar hij keek me even, vol medeleven aan.

Uitnodigend schoof hij een stukje op. 'Een echte heer' flitste er door me heen. Mijn oogleden werden zwaar. Een paar pogingen om ze open te houden mislukte.

Een abrupte stop zorgde ervoor dat ik van mijn plaats werd gelanceerd, en wel boven op Ozzie. Hij stoof omhoog met een hoog jankend geluid.

De klep van de auto ging open. Een ongekennde weg keek me te gemoet.

Mijn maag begon te borrelen. Zenuwen gierden door me heen. Mijn nieuwe thuis was in zicht.

Ozzie sprong er als eerste uit. Na enige aarzeling volgde ik. Wat er toen gebeurde kon ik niks aan doen. De inhoud van mijn maag ging alle kanten op. Ik voelde de druk op mijn darmen. Wat lucht ontsnapte. Ozzie keek me vies aan. Dat was niet het enige. Mijn hele opgehouden ontlasting spoot er zonder controle uit. Ozzie was te laat met reageren. Een mislukte duik zorgde ervoor dat hij middenin de uitspatting terecht kwam. Schuchter draaide ik me om.